

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.685 van 30 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM loco advocaat B. SOENEN en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal op 16 mei 2008 van 8h50 tot 10h35, bijgestaan door een tolk die de Albanese taal beheerst en in het bijzijn van uw voogd, mevrouw Vandendriessche. Uw raadsman, Mr. Soenen, woonde het gehoor bij vanaf 9h15.

A. Feitenrelaas

U bent een minderjarige in het bezit van de Albanese nationaliteit en afkomstig van Farke (Tirana), waar u de laatste veertien jaar woonde. Tijdens de onlusten in Albanië in 1997 werd uw vader gedood bij een poging tot overval op de vrachtwagen waar hij in meereed. Het gerechtelijk onderzoek werd afgesloten omdat de dader onbekend bleef. Uw familie kende geen problemen tot september 2007. Op een dag werd u op weg naar school aangesproken door een onbekende met de vraag of u een bepaalde persoon kende. Hierbij vroeg hij ook uw naam. U besteedde hier geen verdere aandacht aan. Drie nachten later, toen u net was gaan slapen, werd er op de deur van uw woning gebonkt. Uw moeder, zus en broer panikeerden. Toen de burens omwille van het lawaai het licht aandeden, werd er in de lucht geschoten. Hierop liepen de onbekenden weg. U noch uw moeder waarschuwden de politie van het gebeurde. Omdat

u ervan overtuigd was dat de onbekende moordenaar van uw vader u wilde doden omdat u de leeftijd naderde waarop u uw vader zou kunnen wreken, besloot u Albanië te verlaten. U vertrok op 26 september 2007 via Servië en reisde via Bosnië, Kroatië en Slovenië naar Italië waar u een tijd bij neven verbleef. Daarop vertrok u naar Frankrijk met de bedoeling naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. Omdat de overtocht niet lukte kwam u uiteindelijk naar België, waar u op 21 december 2007 asiel aanvraagde. U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, afgeleverd op 2 september 2007 en geldig tot 19 september 2007 en een attest van gezinssamenstelling. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een (ongedateerd) attest neer van de gemeente Farke mbt de dood van uw vader en de moordenaar die zich wil wreken, een attest van de procureur van Lezhe dd. 26 februari 2008 mbt de gebeurtenissen in 1997, de onbekende dader en de stopzetting van de gerechtelijke procedure en een attest van een priester afgeleverd op 12 maart 2008 op basis van de verklaringen van uw moeder.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw land zou verlaten hebben uit vrees dat de moordenaar van uw vader u zou willen uitschakelen omdat u ouder geworden was en u dus op uw beurt de dood van uw vader zou wreken in het kader van bloedwraak. Deze vrees is echter gebaseerd op een louter vermoeden en niet gestaafd op objectieve gegevens. In dit verband dient er op gewezen te worden dat de moordenaar van uw vader steeds onbekend gebleven is, dat het gerechtelijk dossier om deze reden werd afgesloten en dat ook niemand van uw familie de naam van de dader kent (CGVS, p. 9). Het feit dat iemand die op zoek was naar een bepaalde persoon ook uw naam vroeg wijst nergens op. Ook het eenmalig nachtelijk bezoek wijst niet in de richting van de moordenaar van uw vader. De bezoekers hebben niet gesproken; zodra de lichten ontstoken werden zijn ze gevlucht (CGVS, p. 10). Uw bewering dat het geen ordinaire dieven konden zijn omdat er bij jullie niets te roven viel is niet voldoende om te besluiten dat ze u persoonlijk viseerden om wat er tien jaar eerder met uw vader gebeurde.

Bovendien blijkt uit niets dat u geen beroep zou kunnen doen op de hulp en de bescherming van uw autoriteiten. U deed geen aangifte van het nachtelijk bezoek (om welke reden dan ook dat dit gebeurd zou zijn) bij de politie en hield uw moeder die dit wilde doen tegen (CGVS, p. 11). Uw uitleg ter verklaring van uw nalaten, met name dat u schrik had, is geenszins afdoende. Het is immers de taak van de politie om haar burgers te beschermen en de openbare orde te handhaven, maar hiervoor moet ze wel ingelicht worden over misdrijven. Uit het door u neergelegde attest van de procureur van Lezhe blijkt bovendien dat de politie reeds eerder hulp bood aan uw familie en naar aanleiding van de moord op uw vader een onderzoek voerde, dat slechts werd opgeschort omdat de dader niet gevonden werd. Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Albanese overheid streng optreedt tegen gevallen van bloedwraak en hiervoor zelfs speciale politie-eenheden en rechtbanken heeft opgericht. Zo werd op 1 januari 2004 een Serious Crime Court opgericht. Dit is een parallel systeem naast het bestaande rechtssysteem. In 2006 en 2007 werden verschillende daders van bloedvetes berecht door deze rechtbank. De strafwet werd aangepast en er werd een straf van niet minder dan 25 jaar gezet op moord met voorbedachte rade in het kader van een bloedwraak, terwijl op een gewone moord met voorbedachte rade een straf tussen de 15 en 25 jaar gevangenisstraf is voorzien. Op 7 januari 2004 werden 12 procureurs aangesteld die zich specifiek bezighouden met georganiseerde misdaad, mensenhandel, drugs en bloedwraak. In mei 2005 keurde het parlement een wet goed die voorziet in de oprichting van een coördinatieraad die een nationale strategie moet uitstippelen in de strijd tegen bloedwraak. Voor de aanpak van het fenomeen vendetta is er samenwerking op institutioneel niveau tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht. Er is eveneens samenwerking tussen de overheid en de verzoeningscommissies. De vooruitgang in de strijd tegen vendetta blijkt voornamelijk uit de daling van het aantal moorden die toe te schrijven zijn aan bloedwraak. Door het effectievere optreden van de politie en de snellere en strengere bestraffingen van de daders ontstaat er tevens een sterk ontradend effect om wraak te nemen. De autoriteiten heropenden in 2007 eveneens verschillende onopgeloste moordzaken en misdaden in het kader van bloedvetes om een einde te maken aan de straffeloosheid. Er kan dus geenszins worden gesteld dat de Albanese overheid geen stappen zou ondernemen om het probleem van bloedwraak in Albanië aan te pakken.

De door u neergelegde attesten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Het attest van de burgemeester van Farke bevestigt de dood van uw vader welke niet ter discussie staat. Het attest vermeldt eveneens dat de bevoegde organen op de hoogte zouden zijn van het feit dat de vermoedelijke dader het ook op u gemunt zou hebben. Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal

gevraagd werd hoe het kan dat u een dergelijk attest neerlegt terwijl u verklaarde van het nachtelijk bezoek geen aangifte te hebben gedaan, stelde u dat uw moeder de politie alsnog inlichtte over het gebeurde op het ogenblik dat ze het attest ging vragen na uw aankomst in België (CGVS, p. 13). Hoedanook doet dit geen afbreuk aan uw mogelijkheid tot beroep op de Albanese autoriteiten. Mbt het attest van de procureur van Lezhe kan het zelfde gesteld worden. De dood van uw vader en de gerechtelijke procedure achteraf worden niet betwist. Het attest stelt daarnaast dat uw familie schrik heeft voor een mogelijke vendetta, maar haalt evenmin concrete/objectieve elementen aan om deze vrees te staven. Bovendien zou er volgens het attest na de dood van uw vader een strafprocedure zijn ingeleid naar aanleiding van het misdrijf 'diefstal met de dood als gevolg' voorzien in artikel 140 van het Strafwetboek. Artikel 140 gaat echter over 'diefstal met het gebruik van wapens'. Het misdrijf van 'diefstal met de dood als gevolg' wordt aangehaald in artikel 141. Het attest van de priester tenslotte is evenmin van aard bovenstaande vaststellingen mbt de mogelijkheid de bescherming van uw autoriteiten in te roepen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse Zaken op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker doet in een eerste middel gelden dat zijn gezegden werden vertaald van het Albanees naar het Frans, terwijl de proceduretaal het Nederlands is. De voogd werd niet gevraagd of zij het Frans voldoende machtig was om de minderjarige in het gehoor bij te staan, en zij "verstond onvoldoende de gestelde vragen en de gegeven antwoorden door de tolk én de dossierbehandelaar in het Frans verricht". Verzoeker haalt de bepalingen aan van de programmawet van 24 december 2002 die betrekking hebben op de bijstand van de voogd, en die luiden als volgt :

"Art. 479-9

§ 1. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 10, § 2, is de voogd ermee belast de niet-begeleide minderjarige te vertegenwoordigen in het kader van alle rechtshandelingen, van de procedures bedoeld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede van alle andere bestuurlijke of gerechtelijke procedures.

Hij is inzonderheid bevoegd om :

1° een asielaanvraag in te dienen of een machtiging tot verblijf aan te vragen;

2° in het belang van de minderjarige te waken over de naleving van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° de rechtsmiddelen aan te wenden.

De niet-begeleide minderjarige kan evenwel alleen een asielaanvraag indienen zonder door zijn voogd te worden vertegenwoordigd.

§ 2. De voogd begeleidt de minderjarige in elke fase van de in § 1 bedoelde procedures en woont al diens verhoren bij. In geval van overmacht kan de voogd vragen dat het verhoor wordt verdaagd. (Is de voogd onbeschikbaar om een andere reden, dan kan hij, in dringende situaties, vervangen worden door een andere erkende voogd, volgens de door de Koning bepaalde voorwaarden. De Koning bepaalt bij een in ministerraad overlegd besluit het bedrag van de vergoedingen toegekend aan deze voogd.) Ingeval grond daartoe bestaat, wordt de minderjarige bijgestaan door een tolk. De kosten voor de tolk zijn ten laste van de overheid die het verhoor afneemt.

§ 3. De voogd vraagt ambtshalve en onverwijld bijstand van een advocaat. In voorkomend geval kan de voogd gebruik maken van de juridische bijstand van het Bureau voor juridische bijstand overeenkomstig de artikelen 508/1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 479-10

§ 1. De voogd draagt zorg voor de niet-begeleide minderjarige tijdens zijn verblijf in België. Hij zorgt ervoor dat de minderjarige onderwijs kan volgen en passende psychologische bijstand en medische verzorging krijgt.

Ingeval toegang tot het grondgebied wordt verleend en niet is beslist tot opvang in een specifiek centrum voor niet-begeleide minderjarigen, waakt de voogd erover dat de overheden bevoegd voor opvang de maatregelen nemen die vereist zijn om de minderjarige een passende huisvesting te bieden, in voorkomend geval bij een familielid, in een gastgezin of bij een volwassene die bereid is voor de minderjarige te zorgen.

De voogd waakt erover dat de politieke, filosofische en godsdienstige overtuiging van de minderjarige in acht worden genomen

§ 2. De voogd kan niet toestemmen in het huwelijk, de adoptie of de ontvoogding van de minderjarige.”

Verzoeker concludeert dat de gevolgde werkwijze het recht op een adequate bijstand aan de minderjarige door de voogd schendt. Het verhoor dient bijgevolg te worden overgedaan.

2.1.2. Het voorgeciteerde artikel 479-9, §2, bepaalt dat de minderjarige wordt bijgestaan door een tolk, hetgeen in casu geschiedde. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, waarin de proceduretaal wordt geregeld, legt niet op dat de tolk die wordt gebruikt om de verklaringen van een asielzoeker te vertalen, rechtstreeks naar de proceduretaal, in casu het Nederlands, dient te vertalen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.257). Noch uit de door verzoeker aangehaalde bepalingen, noch uit enige andere bepaling blijkt dat dit wel het geval is indien een minderjarige asielzoeker wordt bijgestaan door een voogd. Bovendien kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat nergens uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekers voogd op enig moment bezwaar zou hebben gemaakt tegen de gehanteerde manier van tolken en zij, gevraagd naar opmerkingen op het einde van het gehoor, evenmin te kennen gaf dat zij, zoals men thans doet uitschijnen, de Franse taal niet voldoende machtig zou zijn geweest. Voorts maakt verzoeker niet duidelijk op welke wijze een adequate bijstand door de voogd werd verhinderd en op welke wijze de gevolgde procedure afbreuk zou kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissing, die hun grondslag vinden in de stukken van het administratief dossier, en niet alleen gesteund zijn op de verklaringen van verzoeker, doch ook op de informatie werd bijgebracht door de verwerende partij. Het vraaggesprek op zich is een interactie tussen de interviewer en de asielzoeker, waarin geen actieve rol is weggelegd voor derden. Ten slotte wordt in de derde paragraaf van het voormelde artikel 479-9 van de Programmawet van 24 december 2002 opgelegd dat de voogd ambtshalve en onverwijld de bijstand van een advocaat vraagt, en dat hieruit duidelijk blijkt dat de wetgever het noodzakelijk heeft geacht de voogd te laten bijstaan door een deskundige inzoverre de opdracht van eerstgenoemde erin bestaat diens pupil, in casu verzoeker, in rechte te vertegenwoordigen, te waken over de toepassing van de reglementering en alle rechtsmiddelen aan te wenden. Verzoekers advocaat was aanwezig tijdens het gehoor en toont evenmin aan dat hij enige opmerking zou hebben gemaakt aangaande de gehanteerde manier van tolken enerzijds en óf en hoe de rechten van verzoeker zouden zijn geschonden anderzijds. Het middel kan niet worden aangenomen.

2.2.1. In een tweede middel roept verzoeker de schending in van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève. Hij betoogt dat zijn identiteit niet in vraag wordt gesteld en stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de motivering van de bestreden beslissing, waarna hij nader ingaat op deze motieven. Hij haalt de vluchtelingendefinitie aan en stelt -onder verwijzing naar rechtsleer- dat het element “gegronde vrees voor vervolging” in deze definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in de Conventie van Genève vermelde redenen bestaat. Hij doet verder in essentie gelden dat hij duidelijke, coherente, consistente en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd die erop wijzen dat hij het slachtoffer is van vendetta in Albanië, gezien hij de leeftijd van meerderjarigheid nadert, waardoor hij kan worden betrokken bij de afhandeling van de vendetta. Hij heeft de nodige documenten voorgelegd die zijn vluchtmotieven staven. Uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt blijkt dat vendetta nog steeds voorkomt in Albanië, vooral in het Noorden vanwaar verzoeker afkomstig is. De daling van vetes die hieruit blijkt bewijst dat het probleem nog steeds bestaat. De informatie werd dus zeer eenzijdig geïnterpreteerd en verzoeker, minderjarig, kreeg niet het voordeel van de twijfel. De ouders van het nachtelijk

bezoek hadden geen reden om gewoon in te breken bij verzoeker nu er niets te stelen valt. Bovendien blijkt uit de handelwijze van de inbrekers dat de actie intimiderend was en past in het doel om verzoeker en zijn familie doodsbang te maken. Uit schrik voor represailles heeft zijn moeder beslist op het moment zelf geen klacht in te dienen bij de politie. Hij had zich daaraan te houden. Zij heeft dat pas gedaan toen verzoeker veilig in België was aangekomen. Dit kan verzoeker bezwaarlijk ten kwade worden geduid. De verwerende partij twijfelt niet aan zijn identiteit, afkomst en oprechtheid, zo stelt verzoeker, doch meent dat hij beroep kan doen op overheidsdiensten om zijn vrees weg te nemen. Ten slotte stelt verzoeker dat hij na het ontvangen van de bestreden weigeringsbeslissing een crisis heeft doorgemaakt, hetgeen zijn vrees staft. Op basis van zijn psychische toestand moet het dossier worden teruggestuurd naar de verwerende partij teneinde een tussenkomst van een psycholoog-expert te vragen.

2.2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506,).

2.2.2.2. De Raad stelt in eerste instantie vast dat verzoeker in essentie zijn asielrelaas herhaalt, hetgeen er op zich niet toe kan leiden dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zouden worden gesteld. Hoewel verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat vendetta nog steeds voorkomt in Albanië, vooral in het noorden, van waar hij afkomstig is, moet samen met de verwerende partij worden aangenomen dat de vermoedens die verzoeker heeft, met name dat men het op zijn leven heeft gemunt omdat hij de leeftijd nadert waarop hij zich, in het kader van de bloedwraak, zou kunnen wreken op diegene die verantwoordelijk was voor de dood van zijn vader, hypothetisch zijn en niet gesteund op objectieve gegevens, om de redenen uiteengezet in de aangevochten akte. De dader van de moord op verzoekers vader is steeds anoniem gebleven zodat hij daardoor alleen al door verzoeker niet geïdentificeerd zou kunnen worden in het kader van een vendetta en het derhalve weinig aannemelijk is dat hij zou riskeren dat deze anonimiteit zou worden opgeheven door met veel lawaai in te breken in verzoekers woning en onverrichterzake weer te vertrekken. Bovendien valt niet in te zien waarom verzoekers vermeende belager zou hebben gewacht tot vlak voor hij de leeftijd van 18 zou bereiken, om dan pas in te grijpen, zeker nu verzoeker niet aantoont dat er sedert de moord op zijn vader recentelijk enige doorbraak zou zijn geweest die zou kunnen leiden naar de dader, meer nog, uit de door hem voorgelegde stukken blijkt uitdrukkelijk dat dat niet het geval is.

2.2.2.3. Voorts dient erop gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de

asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, een gegronde reden aanvoeren die zijn verzuim kan verschonen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zelf geen enkele melding heeft gemaakt bij de autoriteiten van het nachtelijke incident– welke de aanleiding uitmaakt van verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst–, en dus geen poging heeft ondernomen om zich verzekerd te weten van de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoeker betoogt dat hem niet kwalijk genomen kan worden dat “zijn moeder, die uiteindelijk beslist”, geen klacht heeft ingediend op dat moment maar pas achteraf, toen hij reeds in België was. Deze verklaring valt evenwel niet te rijmen met het gegeven dat hij eerder verklaarde dat de politie niet werd ingelicht omdat hij zelf zijn moeder, die de politie wou contacteren, had tegengehouden, uit schrik (administratief dossier, gehoorverslag CGVS stuk 4, p. 11). Daargelaten de vaststelling dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker desbetreffend geen eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen, stelt de Raad vast dat verzoeker (en zijn moeder) door hun stilzitten terzake alleszins niet aantonen dat de plaatselijke autoriteiten onwillig of niet bij machte zouden zijn om bescherming te bieden. Het voorgaande klemmt des te meer nu enerzijds blijkt dat verzoeker nooit heeft aangegeven enig probleem te hebben ondervonden met de autoriteiten in zijn land van herkomst, en anderzijds uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt tevens duidelijk blijkt dat de Albanese autoriteiten wel degelijk strijd voeren tegen moord in het algemeen en moord in het kader van bloedwraak in het bijzonder, en bereid zijn om bescherming te bieden, zo ook in het noorden (administratief dossier stuk 17). In deze stukken wordt in extenso uiteengezet dat er een dalende trend is die zijn oorzaak vindt in het effectievere optreden van de politie en de strengere bestraffingen, met een sterk ontradend effect voor potentiële daders en een aanzienlijke terugval van het aantal moorden in het kader van de bloedwraak als gevolg. De Albanese overheid, zo wordt besloten, erkent het probleem en is bereid om bescherming te bieden, doch in bepaalde gevallen is het mogelijk dat deze bescherming ontoereikend is. Verzoeker betwist de juistheid van deze informatie niet, gaat er in zijn verzoekschrift zelfs volledig aan voorbij, en brengt derhalve geen elementen aan die er zouden op kunnen wijzen dat in zijn concrete geval de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontoereikend zou zijn. In casu moet worden vastgesteld dat, zelfs aangenomen dat verzoekers moeder na zijn vertrek wel bescherming zou hebben gezocht, er geen elementen voorliggen waaruit kan worden afgeleid dat deze bescherming niet toereikend zou zijn. De door verzoeker bijgebrachte stukken doen hieraan geen afbreuk om de in de bestreden beslissing aangegeven -en door verzoeker ongemoeid gelaten- redenen. Met betrekking tot het attest dat op vraag van verzoekers familie werd afgeleverd door de burgemeester van Farke, stelt de Raad overigens nog vast dat het niet geloofwaardig is dat het enerzijds melding maakt van het feit dat de dader van de moord op verzoekers vader niet gekend is, en anderzijds stelt dat de bevoegde organen over informatie beschikken dat deze dader verzoeker probeert te vermoorden.

2.2.2.4.. Betreffende het door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde attest van verblijf in het Algemeen Psychiatrisch Ziekenhuis Sint-Lucia in Sint-Niklaas, is de Raad van oordeel dat een dergelijk attest geenszins de gegrondheid van verzoekers vrees voor vervolging kan aantonen. Enerzijds stelt de Raad vast dat de reden van opname nergens uit af te leiden valt. Anderzijds dient er andermaal op gewezen dat verzoekers vrees gegrond moet zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Terzake kan worden verwezen naar hetgeen sub 2.2.2.2. werd gesteld, met name dat het in de door verzoeker geschetste omstandigheden weinig aannemelijk is dat hij zou worden gevisieerd door de steeds anoniem gebleven moordenaar van zijn vader, en naar het feit dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich, in strijd met de gegevens van het administratief dossier, niet zou kunnen beroepen op bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst, zodat niet valt in te zien hoe dit attest ertoe zou moeten leiden hem het voordeel van de twijfel te verlenen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen. Voor zover verzoeker een vernietiging vraagt teneinde een psycholoog-expert te laten

tussenkomen, dient erop te worden gewezen dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen die aan de basis liggen van verzoekers mentale toestand (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Bovendien doet verzoekers psychische toestand geen afbreuk aan het feit dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich niet zou kunnen beroepen op bescherming in zijn land van herkomst, zodat er geen redenen voorhanden zijn om op verzoekers vraag in te gaan.

2.2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het tweede middel niet gegrond is.

2.3.1. In een derde middel vraagt verzoeker hem overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de subsidiaire bescherming toe te kennen, onder verwijzing naar zijn asielrelaas.

2.3.2. Artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt :

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

In casu kan worden verwezen naar hetgeen eerder in dit arrest reeds werd gesteld, meer bepaald dat verzoeker niet heeft aangetoond dat zijn vrees enige objectieve grondslag heeft en al evenmin dat hij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming door de plaatselijke autoriteiten. Derhalve heeft verzoeker niet aangetoond dat hij voldoet aan de criteria van het voormelde artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.